

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. В**, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОС в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АН* М. П*

при участието на секретаря В* В. У*
като разгледа докладваното от АН* М. П* Гражданско дело №
20211300100222 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по предявен иск от Сдружение „С*на б* а*“, ЕИК * със седалище и адрес на управление гр.С*, пл.“П**“ № *, представлявано от Е* Д* П*-Председател против Община В*, БУЛСТАТ **, гр.В** пл.“Б***“ №* с правно основание чл.124,ал.1 предл. второ от ГПК.

Поддържа се в исковата молба, че сдружение С* НА Б** А** /СБА/ е собственик на недвижими имоти, находящи се в гр. В*:

Къмпинг „Н* П**“ с идентификатор 10971.51 1.1 17. с площ от 17 557 кв.м.. номер по предходен план 5115, ведно с разположените върху имота сгради, подробно описани в молбата.

Твърди се в молбата, че е налице спор относно правото на собственост върху посочените имоти между СБА и Община В*. За имотите бил издаден АЧОС № 128. том 15. рег. № 4931 от 23.07.2013 г. Именно този спор обосновавал правния интерес на СБА да заведе настоящото дело с цел да защити правото си на собственост и да поиска да бъде прието за установено по отношение на Община В*, че именно СБА е собственик на процесните недвижими имоти.

Излага се , че СБА било придобило правото на собственост върху посочените по-горе имоти **по силата на закона**, тъй като, поземленият имот е бил отчужден в полза на СБА, за целите и нуждите на сдружението, предоставен е и предаден на СБА и експлоатиран от него, като част от сградите са изградени, а други - предоставени на СБА за развитие на целите на СБА, в случая - развитие на автомобилния автотуризм в района на гр. В**.

При условия на евентуалност, сдружението- ищец твърди, че е придобило собствеността върху терена и сградите по силата на **придобивна давност**, и алтернативно за сградите - **по силата на приращенето**.

Във връзка с процесуалната легитимация на ищеца да предяви настоящия иск, както и фактическите и правни основания за него излага следното:

На 25 юли 1957 г. с Разпореждане № 843 на Министерския съвет се създава Б*т а* т*клуб /БАТК/ - праводател на днешния „Съюз на българските автомобилисти“. Целите и задачите на

БАТК като сдружение с идеална цел са посочени в книга от 1970 г. молба, като те са свързани основно с изграждане на технически центрове и развитие на автомобилния туризъм.

С Разпореждане № 246 на Комитета за стопанска координация от 01 юли 1969 г. /стр. 3 от Книга първа „Документи по дейността на Б* а* т* клуб, 1971г. било разрешено на БАТК „да създава свои **материална бази** - къмпинги, мотели и други за обслужване на чуждестранните и нашите автомобилисти“.

С Разпореждане № 294 на Комитета за стопанска координация от 19 юли 1969 г. /стр. 5 от Книга първа „Документи по дейността на Българския автомобилен туринг клуб, 1971 г./ било предвидено Комитетът по туризма съвместно с Главното управление на пътищата с Министерство на вътрешната търговия и БАТК да разработи териториален микромодел за комплексен крайпътен обект, който обхваща: мотел, ресторант, бензиностанция и автосервиз, за резервни части и материали, диагностичен пункт, като най-малко два обекта е следвало да се въведат в експлоатация до май 1973 г.

В Правилник за регламентиране, развитие и отчетност на стопанската дейност на БАТК /стр. 5 от Книга първа „Документи по дейността на Българския автомобилен туринг клуб. 1971 г./, т. 3. изрично било посочено, че експлоатацията на къмпинги е една от стопанските дейности, които БАТК развива. В раздел III от Правилника било заложено редът и източниците за финансиране на стопанската дейност на сдружението, като за строителството е предвидено БАТК да търси помощ от Градските народни съвети /ГНС/ и Общинските народни съвети /ОНС/. От изложеното по-долу било видно, че за изграждане на обектите от процеси и я къмпинг СБ А, чрез своята местна структура в гр. В*, с докладни записки неколкратно иска финансова помощ от ОНС, но такава не била оказана.

На своята Пета национална конференция, проведена 24-25 март 1972 г. БАТК е преименувано на С* на б* а*. Под това ново наименование на сдружението се провежда цялата конференция. На Петата национална конференция бил приет първият Устав на сдружение СБА. В Устава на СБА било посочено, че Съюзът на българските автомобилисти е „доброволна обществена организация на любителите на автомобилизма, която провежда своята дейност в тясно сътрудничество с народните съвети. Основните цели и задачи, поставени пред СБА в чл. 3 от Устава на сдружението, били да „развива вътрешния и международен автомобилен туризъм ;... да строи, поддържа и използва своя техническа „туристическа и друга материална база“. В чл. II. б. „г“ от същия Устав е посочена и структурата на сдружението: Централен съвет. Окръжни съвети. Градски (районни) съвети; дружества. От Уставите на СБА от 1977 г. и от 1982 г. е видно, че ролята на СБА по развитие на туризма и изграждане на туристическа материална база е запазена, както и структурата е останала непроменена.

В Докладна записка на Бюрото на Окръжния съвет на СБА - гр. В* до Изпълнителния комитет на Градския народен съвет /ГНС/ - гр. В*, за гласуване на средствата в Бюджета на ОНС за 1973 год. за подпомагане изграждането и обогатяване на материалната база на СБА - гр. В* било посочено, че „предстои построяване на автокъмпинг в парка „Н* П* “ с оборудване на автомивката на СБА в гр. Видин до нивото на технически и обслужващ пункт...“. Още тогава е предложено в бюджета на СБА - гр. В* да се включи сума в размер на 200 000 лв. за построяване на модерен автокъмпинг в парк „Н* П*“.

Започналите действия съответствали на Програмата за строителството на материалната база. обезпечаваща дейността на ОС на СБА през периода 1971 г. - 1975 г. във Видинския окръг, изготвена от Окръжен съвет на СБА - В*, в която било заложено изграждането на Автокъмпинг „Н* П*“, Технически център - Видин, и автомивка към къмпинга.

На първо място от ищеца се поддържа, че собствеността върху оценените имоти е придобита от СБА **ПО СИЛАТА НА ЗАКОНА**. С Решение № КЗ-15/30.07.1974 г. за предоставяне на държавни земи и отчуждаване на кооперативни земи за държавни и обществени нужди, с резолюция за изпълнение от **07.07.1974 г.** Комисията по земята отчуждава за нуждите на Съюз на

българските автомобилисти, за строеж на автотехнически център в гр. Видин, 5 дка необработваема земя от пета категория на ТКЗС в същия град. Решението е взето след представяне на Удостоверение от **14.04.1974 г.** издадено от „Водно стопанство“ гр. В*, че въпросната земя е неполивна. Отчуждената с решението земя - 5 дка в местност „Нула редут“, при граници: шосетата за с. Капитановци и ферибиота, полигон на Гражданска отбрана и пасище, е **предадена на СБА** с Акт № **2/02.07.1975 г.** за въвеждане във владение на Инвеститорите. Според ищеца, отреждането на 5 дка от процесния имот в полза на СБА е финализирано съгласно изискванията на действащата към онзи момент нормативна уредба и собствеността на тези 5 дка. към този момент - **02.07.1975 г.**, е преминала върху сдружението.

В Доклад за състоянието на материално - техническата база на окръжната организация на СБА и перспективите за нейното развитие от 9.02.1978 г. е застъпено описание на материалната база на ОС на СБА - гр. В* и по-конкретно - **изградената към този момент автотуристическа база - К* „Н* П*“**. Къмпингът бил разположен на земята, отредена в полза на СБА по реда, описан по-горе. От въпросния документ става ясно, че именно ЦС на СБА отпуска лимити от 110 000 лв. за „*строителство на модерен къмпинг*“ в гр. В*, а именно: за къмпинга във вида, в който е предмет на настоящото дело.

През 1978 г. по предложението на ОС на СБА - гр. В* и ОУ на МВР - гр. В* до ИК на ОНС. гр. В*, била започнала процедурата по разширение на къмпинг „Н*“, за построяване на санитарен възел, паркинг, и определяне на площадка за поставяне на собствени палатки и каравани. От документа било видно, че към 1977 г. в собствения на СБА къмпинг е имало изградени 10 бунгала, като от страна на МВР е поето задължение да насочва автотуристите към местата за подслон. ОС на СБА било изявило готовност да обезпечи идейните и работни проекти за предложените в документа обекти. В резултат на молбата на СБА. ОНС - гр. В*, на основание чл. 9 от ПООЗП относно осигуряване на база за къмпирание на чуждестранни и български автотуристи на територията на Видински окръг издава Заповед № 535/15.6.1978 г., с която е назначена комисия за определяне на площадки за къмпинг на територията на Видински окръг. На 22.6.1978 г. назначената от ОНС - гр. В* комисия приема разширение на къмпинг „Нора“ при следните граници: *изток „басейн“, север „спортна площадка на техникум по строителство“, запад - съществуващ къмпинг /посочената по-горе земя, отчуждена в полза на сдружението, юг площадка хранителен комплекс „Я*“*. В протокола от заседанието на комисията изрично е записано „да бъде образувана преписка в ГНС-В* за отреждане“. Видно от поставените подпис и печат върху документа Председателят на ОНС-Видин е одобрил направените от ОНС - гр. В* предложения. От последвалите строителни дейности в къмпинга, извършени законосъобразно от СБА, било безспорно, че процедурата по отреждане и предаване на допълнителен терен за къмпинг в полза на СБА е приключила. Така, след първоначалното отчуждаване на земята и последвалото разширение на къмпинга, за нуждите на СБА е отчужден и предаден на сдружението терен, представляващ към днешна дата К* „Н* Н*“, с идентификатор 10971.511.117, с площ от 17 557 кв.м.

Непосредствено след това е сключен Предварителен договор за **12 броя** бунгала и санитарен възел в къмпинга, като от същата дата - 7.3.1979 г., е и Писмо от СД „Търговия“ при ОНС до Председателят на ОНС, с което последният е уведомен за съгласието на СД „Търговия“ при ОНС да прехвърли безвъзмездно на СБА сгради, собственост на СД Търговия, разположени върху допълнително отчуждената за разширение площ на къмпинг „Н* - П*“ - В*, заедно с прилежащия им инвентар. Безспорно собствеността върху бунгалата и прилежащия инвентар е прехвърлена на СБА, тъй като със Заповед на ОНС от 01.05.1979 г. целият къмпинг и находящите се към този момент върху терена сгради, басейн и инвентар са предоставени на СБА за експлоатация, уширение и модернизация. Въпросната заповед е цитирана и в Докладна записка на Първия зам.председател на ОС на СБА - гр. В* до Председателя на ОНС, гр. Видин, от която става ясно. че до 01.06.1979 г. със средства на СБА е закупен палатъчен лагер и са отпуснати 45 хил.лв. лимит и 20 хил. лв. средства за проектиране и отпочване на уширение на къмпинга.

Междувременно със Заповед № 528/11.6.1979 г, по молба на ОС на СБА, гр. В* Председателят на Изпълнителния комитет /ИК/ на ОНС бил категоризирал отчуждения в полза на СБА и предаден на сдружението къмпинг като къмпинг втора категория. *В писмо от местната структура на СБА до ИК на ОНС - гр. В* е посочено, че от 01.06.1979 г. до 15.06.1979 г. в къмпинга са ноцували 250 български граждани - К*ще обхване санитарен център, туристическа кухня, палатъчен лагер за каравани, микротехнически център за обслужване и самообслужване на автомобилистите извън района на къмпинга. Втората фаза е построяването на хотел със заведение за обществено хранене. Обща стойност на обекта е 200 х. лева“.*

Излага се също в исковата молба, че и двете фази по изграждане на къмпинг „Н* П*“ са успешно реализирани от сдружението-ищец, след като теренът за къмпинга е съответно отчужден и предаден на СБА на два етапа. Към м. юни 1979 г. къмпингът включва отчуждената в полза на СБА и предадена на сдружението на два етапа земя - 5 дка, отчуждени на 30.07.1974 г. и предадени на 02.07.1975 г., ведно с разположените към онзи момент 10 броя бунгала, и допълнително отчуждени площи до размера на днешния къмпинг - отчуждени през 1978 г. ведно с 12 броя бунгала, прехвърлени м.април/май 1979 г.

Поддържа се, че собствеността на СБА върху процесния недвижим имот и разположените в него сгради е била безспорна към онзи момент, в противен случай Областен народен съвет гр. В*, не би допуснал последващите предприети в Къмпинга дейности и съгласуване на проекти и строителство в Къмпинга от Съвета по архитектура и благоустройство/САБ/ към ОНС - гр. В*.

Иска се съдът да приеме, че собствеността върху процесния къмпинг „Н* П*“ и находящите се в него сгради е придобита от СБА по силата на закона, тъй като теренът е отчужден /на два етапа/ по законоустановения ред в полза на ищцовото сдружение, за нуждите именно на СБА и за изпълнение на целите на сдружението, като на СБА на същото основание са прехвърлени и част от постройките в имота, а другите са изградени и поставени именно от СБА.

Излага се, че сдружението съществува като такова от 1957 г. под името „Б* а* т*луб“, *изменено през 1972 г. на СБА, като сегашният Съюз на българските автомобилисти се явява приемник и продължител на съществуващата, но нерегистрирана до този момент организация.... правопреемник на традициите, правата и задълженията към български и чуждестранни организации, физически и юридически лица на движимото и недвижимо имущество на БАТК и СБА* ". Последното е изрично посочено в Учредителния протокол от дата 15.17.1992 г. и приетия на събраниято Устав на днес съществуващия Съюз на българските автомобилисти. Безспорно било , че в процесния период сдружението съществува като обществена организация със собствена материална база и действаща в интерес на автомобилистите на територията на държавата.

Сочи се, че юридическите лица с нестопанска цел при действието на Конституцията на НРБ от 1971 г. са били със статут на обществени организации. Като такива, за разлика от държавните предприятия и организации, са могли да притежават собствено право на собственост, отделно от това на държавата. Придобиването на собствеността е било уредено със закон. Същевременно обаче Конституцията е допускала държавни имоти да бъдат предоставяни на тези организации за ползване за постигане на техните цели. Доколкото обаче юридическите лица с нестопанска цел били включени в персоналният обхват на специалната норма на чл. 2, ал.4 ЗДС наред с търговските дружества, следвало, че законодателят третира предоставените им за ползване по реда на НДИ /отм./държавни имоти по същия начин, както и тези, включени в капитала на преобразуваните търговски дружества. При липса на изрична законодателна уредба, която изрично да сочи, че тези имоти стават собственост на юридическите лица с нестопанска цел, като извод в подкрепа на това разбиране можело да бъде направен по тълкувателен път по аргумент от чл. 2, ал.2 ЗОБС в последната редакция след изм. в ДВ бр. 101/2004 г., съгласно която не са общинска собственост имотите и вещите на търговските дружества и на юридическите лица с нестопанска цел, дори когато общината е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество. След като държавните имоти, предоставени на юридическото лице с нестопанска цел по реда на НДИ /отм./, по силата на закона не били нито държавна, нито общинската собственост, следвало да се

приеме, че са станали собственост именно на юридическото лице с нестопанска цел, какъвто е и случаят със СБА по отношение на процесните имот и сграда. Цитира се съдебна практика - Решение № 619 от 06.06.2011 г. по гр. д. № 1092/2009 г. на Върховен касационен съд. Решение № 41/09.07.2020 г., по гр. д. № 1607/2019 г., гражданска колегия. Второ отделение.

От приложените към Исковата молба писмени доказателства било видно, че процесната земя била отредена за нуждите на СБА, като по този начин било определено съответното предназначение на съответната част от земната повърхност. Именно СБА /преименуван БАТК/, праводател на днес съществуващия „Съюз на българските автомобилисти“, придобило правото на собственост на върху имота по силата на закона, като не е необходим изричен акт за прехвърлянето на имуществото.

Считат, че независимо дали от ответната страна ще бъдат изложени твърдения за това, че имотът е бил държавна или общинска собственост, както и дали ще бъде прието, че по силата на закона имотът е придобит от СБА след проведено по предвидения в закона ред отчуждаване на имота, засегнато от това отреждане, или имотът е предоставен за стопанисване и управление /ползване/, то съгласно специалната норма на чл. 2, ал.4 ЗДС *„Не са държавна собственост по смисъла на този закон имотите и вещите на търговските дружества и на юридическите лица с нестопанска цел, дори ако държавата е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество.“*, а съгласно чл. 2, ал.2 ЗОБС *не са общинска собственост имотите и вещите на търговските дружества и на юридическите лица с нестопанска цел, дори когато общината е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество.* Видно било според ищеца, че по силата на закона, след като имотът е отреден за СБА, както е описано в Исковата молба, то и собствеността върху същият е преминала върху сдружението и до настоящия момент е именно на СБА.

През 1993 г. СБА било взело решение да учреди дружество по Търговския закон - „СУАБ-СБА“ ЕООД. По силата на договор, сключен между СБА и „СУАБ-СБА“ ЕООД с едноличен собственик на капитала СБА, сдружението предоставя управлението на собствените си имоти по териториални структури в страната на клоновете на своето търговско дружество. За В* управлението се извършвало от СУАБ-СБА“ ЕООД - клон В* - последното търговско дружество се явявало ползвател на процесния имот, което не променяло собствеността на имотите, същите били придобити от СБА по посочения по-горе ред и не са прехвърляни на друго лице.

При условие на евентуалност, искат да бъде прието, че ищцовото сдружение е придобило процесния имот **по силата на ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ.**

Давността на първоначално предадените 5 дка била започнала да тече от 02.07.1975 г., а за останалите 12 557 кв.м. - от дата на уширение на къмпинга - м. юни 1978 г., и била изтекла до датата за завеждане на исковата молба.

От изложените по-горе факти било видно, че единствено и само СБА владее имота, ползва го на нуждите и целите на сдружението, поддържа го и т.н.

В къмпинга, изграден върху имота от СБА. в годините били назначени голям брой служители на СБА, за което представяли копия от ведомости за заплати и трудови договори на управители на къмпинга. Цялостното изграждане на къмпинга, заедно с всички прилежащи сгради, било **осъществено със средства на СБА и доброволен труд на неговите служители.**

При условие на евентуалност, се иска съдът да приеме, че сградите в къмпинга са придобити от СБА по давност; Алтернативно, в случай че приеме, че СБА е собственик на земята, но няма достатъчно данни за собствеността на описаните в ИМ обекти - сгради на територията на къмпинга - да приеме, че СБА ги е придобило по силата на приращението.

От изложеното по-горе било видно, че с отчуждаване на земята в полза на СБА, сдружението било придобило и разположените в имота 10 броя бунгала; собствеността върху част от изградените в имота бунгала, стопанисвани от СД Търговия, е придобита от сдружението по извършеното безвъзмездно прехвърляне на бунгала и инвентар от СД Търговия на СБА съгласно

договор от 07.03.1979 г., като от момента на преминаването им в собственост на СБА до настоящия момент били владени единствено и само от СБА, а в последствие, през 1981 г. сдружението било модернизирано къмпинга, закупило и било поставило допълнителни бунгала, ремонтирало е басейна, построило е технически център, кухня и санитарни помещения. Също така било видно, че за изградените впоследствие сгради СБА /след допуснатото уширение на къмпинга/е получило всички необходими документи за изграждане и поставянето им, съответно - сдружението самостоятелно било извършило строителството и придобило собствеността им.

По отношение на евентуално въведеното основание за придобиване на процесната земя и построените върху нея обекти, а именно: ДАВНОСТТА, се излага и следното:

„Съюз на българските автомобилисти” било добросъвестен владеец на процесните обекти - владеело ги на правно основание, годно да го направи собственик, като тази добросъвестност е съществувала към момента на предаване имота на СБА /отреждане на земята за нуждите на СБА/ и изграждане на обектите. До настоящия момент сдружението добросъвестно, непрекъснато и явно осъществявало фактическия състав на придобивната давност. Към момента на предявяване на иска в полза на СБА били налице повече от 10 /desem/ години владение върху обектите, от които за повече от 5 /nem/ години е неоспоримо явното добросъвестно владение на СБА върху земята и сградите.

Налице бил първият елемент от фактическия състав на придобивната давност, а именно: **владението**. От придобиване на имота и построяване на сградите до сега СБА владее явно и непрекъснато гореописания парцел. Ищецът манифестира поведение, което не оставяло никакво съмнение, че упражнява фактическа власт за себе си. Осъществен бил и вторият елемент на придобивната давност - **изтичане на определен период от време** - от момента на преотреждане до подаване на исковата молба СБА безспорно бил владял повече от 10 /desem/ години. С подаване на исковата молба ищецът бил осъществил и третия последен елемент - **волеизявление**, с което бил поискал признаване на изтеклата в негова полза при добивна давност, поради което ищецът счита, че съдът следва да уважи искането му и въз основа на осъществен фактически състав на придобивна давност да признае правото на собственост на СБА върху процесния поземлен имот и построените върху имота сгради.

В случай че по отношение на процесните сгради не бъдат приети изложените твърдения за придобиване по силата на закон, евентуално - придобивна давност, то се иска съдът да приеме, че СБА е собственик на сградите **по силата на ПРИРАЩЕНИЕ, тъй като същите са изградени в собствения на сдружението недвижим имот. Позовават се на разпоредбата на чл.92 от ЗС**, където е регламентирано приращението, като първичен способ за придобиване право на собственост. Съгласно посочения текст, собственикът на земята е собственик и на постройките и насажденията върху нея, освен ако е установено друго. Това означава, че ако лице, на което не е учредено право на строеж, построи сграда или пристройка към сграда или засади трайни насаждения, то собственикът на земята ще стане собственик и на постройките, и насажденията. Всичко това, с което се увеличава стойността на имота, принадлежи на собственика на земята, ако не е уговорено друго. От представените по делото доказателства било видно, че процесните сгради са построени в предоставения в полза на СБА и владян от сдружението поземлен имот.

Като допълнително доказателства за това, че **именно СБА владее и ползва къмпинг „Н* П*”** вече няколко десетилетия, се излага, че сдружението е назначило свои служители с място на работа - къмпинга, като дори било назначен отделен управител на къмпинга. Сдружението заплащало вече десетилетия консумативните разходи за имота, както и данъците за обектите. В годините всички ремонти и поддръжка на имота и сгради се осъществявали единствено и само от СБА. Къмпинг „Нора Пизанти” бил собственост на СБА като същият е включен като ДМА на Сдружение "С* НА Б* А*" и предоставен за ползване и управление на търговското дружество на СБА - „СУАБ-СБА" ЕООД - клон В*

Съгласно договор от 15.04.1999 г. „СУАБ-СБА" ЕООД - клон В* е отдавал под наем къмпинг „Н* П*“ с находящите се в къмпинга складови помещения и офис. технически център,

състоящ се от две помещения.

Иска се съдът, да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на Община В* че сдружение Съюз на българските автомобилисти е собственик на следните недвижими имоти, находящи се в гр. В*: К* „Н* П*, с идентификатор 10971.511.117, с площ от 17 557 кв.м., помер по предходен план 5115, ведно с разположените върху имота сгради, подробно описани в молбата.

В срока по чл.131 от ГПК /едномесечен/ ответникът е подал отговор на исковата молба, с която оспорва исковете изцяло като счита, на първо място, че искът е недопустим, а по същество неоснователен.

Излага се , че веднъж в исковата молба се твърди, че СБА е носител на материалното право и е активно легитимиран, втори път се твърди, че активна легитимация притежава дружество „СУАБ - СБА” ЕООД, поради което ответникът счита, че предвид неизяснения въпрос относно активната процесуална легитимация, която е и една от процесуалните предпоставки за допустимост на иска, същият е недопустим. Поддържа се, че от представените по делото документи липсва такъв, който да удостовери правоприемството между Български туринг клуб и СБА, поради което счита, че същите не притежават активна процесуална легитимация и искът следва да бъде отхвърлен като недопустим.

В случай, че бъде приет предявеният срещу Община В* иск за допустим, то ответника Община В*счита същият за неоснователен предвид следното:

В исковата молба се твърди, че СБА е собственик на недвижим имот. находящ се в гр. В* - къмпинг „Н* П**”с идентификатор № 10971.511.117. с площ 17 557 кв.м. ведно с разположени върху имота сгради с идентификатори от 10971.511.117.1 до 10971.511.117.31., след което се твърди, че е налице правен спор относно правото на собственост по отношение на посочения имот между СБА и Община В*.

Във връзка с горното твърдение, както и от приложените към исковата молба документи ставало ясно, че ищецът не притежава никакви документи, удостоверяващи твърдяното право на собственост както по отношение на горепосочения имот, така и по отношение на горепосочените сгради, построени върху него. Излагат се твърдения, че ищецът бил придобил същите по силата на закона или при условията на евентуалност собствеността върху терена е придобита по силата на придобивната давност, а алтернативно на сградите - по силата на приращението. В тази връзка страната счита твърденията на ищеца за противоречиви, тъй като веднъж твърди, че е собственик, а втори път твърди, че има правен спор относно собствеността, както и че той самият е разколебан относно кой придобивен способ да посочи като придобивен титул- дали това е придобивната давност, законът или приращението.

Досежно твърдението на ищеца, че притежава процесуална легитимация, счита, че представеното във връзка с това Разпореждане №843 на МС, от 25.07.1947г., която се сочи за дата на създаване Български автомобилен туринг клуб не се установява от същото, а то касае задачите на клуба.

Във връзка с горното от представените по делото документи липсвало такъв, който да удостоверява правоприемството между Български туринг клуб и СБА, поради което ответната страна счита , че ищецът не притежават активна процесуална легитимация и искът следва да бъде отхвърлен като недопустим. Представените от ищеца доклади и отчети на СБА не свидетелствали за наличието на правоприемство между двете сдружения, поради което счита че такова не е налице и липсва процесуална легитимация на ищеца по спора. Нещо повече, позоваването от страна на ищеца на уставите на СБА през годините от 1977г. до 1982г. също не са свидетелстващ документ за правоприемството на двете дружества.

Относно твърдението, че собствеността върху процесите имоти е придобита от ищеца по силата на закона, ответникът счита същото за неоснователно и недоказано, предвид обстоятелството че с цитираното Разпореждане №КЗ - 15/30.07.1974г. се отчуждават за нуждите на СБА за строеж на „учебно-технически център” В*. 5 дка. необработваема земя от пета категория на ТКЗС в същия град. Това обаче не означавало, че собствеността била преминала в патримониума на ищеца. С твърдения Акт №2/02.07.1975г. е предадено във владение пасище,

бивша собственост на ТКЗС В*, нямащо нищо общо с процесния недвижим имот. В същата се цитират също различни доклади за състоянието на материално-техническата база на окръжната организация на СБА и перспективите за нейното развитие, които доклади са неотносими към правния спор и нямат никакво отношение към правото на собственост на ищеца.

Счита за неотносимо и неотговарящо на обективната действителност твърдението, че с цитираното в исковата молба предложение през 1978г. на ОС на СБА, ищецът бил станал собственик и на дървените бунгала по безспорен начин за разширение на къмпинга с повече бунгала. В него се цитирало, че къмпингът е имал налични 10 бунгала и въз основа на това предложение ищецът твърди, че по безспорен начин било установено, че теренът и бунгалата са негова собственост. Освен това се цитира също и предварителен договор между СД „Т.“ и ОС на СБА - В* от 07.03.1979г. с който ОС „СБА-В*“⁴ се задължава да изкупи 12 бр. дървени бунгала ведно с целия инвентар в тях и един санитарен възел, без право на ползване.

Твърди се също в исковата молба, че със Заповед на ОНС от 01.05.1979г. целият къмпинг и находящите се към момента върху терена сгради, басейн и инвентар са предоставени на СБА за експлоатация, уширение и модернизация. Тъй като твърдяната заповед, въз основа на която ищецът твърди, че почива правото му на собственост на недвижимия имот, бунгалата и инвентара, не се съдържа в представените по делото документи ищецът е направил искане **да бъде задължен ищеца на основание чл. 190, ал.1 от ГПК да предостави цитираната от него заповед, с оглед удостоверяване истинността на твърдяното предоставяне на имота ведно с бунгалата на ищцовото дружество.....**

Счита неоснователни твърденията на ищцовото дружество, че изграждането на къмпинг „Н* п*“ е реализирано от ищцовото дружество, както и че теренът е отчужден и предаден на СБА и преминал в неговата собственост. Счита за неоснователно твърдението, че СБА е възложител на строителните работи в къмпинга, което твърдение не отговаряло на обективната действителност, тъй като от ищеца не били представени никакви документи в подкрепа на това негово твърдение - нито строителни книжа за построяването на бунгалата, нито документ за тяхната собственост, нито документ за собственост на имота.

На следващо място, се посочва, че видно от Акт за частна общинска собственост № 3215/22.07.2013г. недвижим имот с идентификатор № 10971.511.117 по Кадастралната карта на гр. Видин, находящ се в Западна складова зона - къмпинг „Нора Пизанти“ собственик на процесния имот е община В*. Актът за общинска собственост по съществото си е официален свидетелстващ документ, ползващ се с материална доказателствена сила относно отразените в него факти и обстоятелства, издаден е от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и в предвидената от закон форма.

Отделно от горното, още през 2013г. с писмо изх. № 6200-904/29.08.2013г. до „СБА“ клон В* получено на 02.09.2013г. Община В* е поискала да бъдат предоставени документи за собственост за поставените върху имота преместваеми обекти - бунгала. Такива документи обаче не били представени от страна на ищеца, поради което се прави извод, че ищецът не разполага с такива.

Нещо повече, със Заявление за издаване на удостоверение на търпимост на строеж с вх. № ТР05АУ-36-15/05.06.2019г. от Сдружение „СБА“ до главния архитект на Община В* е поискано издаване на удостоверение за търпимост на 31 сгради ведно с басейн, построени в процесния имот. Към него ищцовото дружество е представило документите, които представя и към настоящата молба. Във връзка с него с писмо с наш изх. № ТР05АУ-36-15/1/25.06.2019г. главният архитект на Община Видин е поискал от Сдружение „СБА“ да му бъдат предоставени документи, удостоверяващи правото на собственост на процесния имот и на построените в същия сгради, извлечение от балансовите книги, че сградите са включени в капитала, уставния фонд или се води по баланса на търговското дружество, както и заповедта на ОНС от 01.04.1979г./ същата заповед, с която ищцовото дружество твърди в исковата молба, че му е предоставен имота ведно с бунгалата /, с която се твърди, че къмпингът е предоставен на СБА за експлоатация, уширение и модернизация, както и да се представят строителни книжа към момента на изграждане или съответно да се заяви, че сградите са изградени без строителни книжа.

В отговор на горното писмо с Отговор с наш вх. № РД-02-06-1973/03.07.2019г. довереникът на ищеца заявява, че не разполага както със строителни книжа, така и с цитираната заповед, а би следвало община Видин да разполага със същите.

Предвид непредставянето на исканите от главния архитект на Община В* документи от страна на ищцовото дружество за удостоверяване правото на собственост и дали съществуват строителни книжа за изградените бунгала, за които се иска издаването на удостоверение за търпимост, същият е издал Решение №РД-02-11-816/30.07.2019г., с което производството по горесцитираното заявление е прекратено поради неотстраняване на нередовностите по заявлението, по-конкретно непредставянето на поисканите документи за собственост и разрешения за строеж на бунгалата. В същото решение компетентният орган да издаде удостоверение за търпим строеж - главният архитект е посочил, че за процесния недвижим имот има издаден Акт за общинска собственост и същият е собственост на Община Видин. В него не е отбелязано наличието на учредено право на строеж или права на други лица върху имота. В мотивите на решението си главният архитект посочва, че е представена извадка от балансовата книга на друго дружество „СУАБ-СБА“ ЕООД - клон Видин, в която са заведени процесите бунгала, а не в баланса на ищцовото дружество, което претендира да е техен собственик. В тази връзка не се изяснява по какъв начин собствеността е придобита през 1992г. от „СУАБ- СБА“ ЕООД - клон Видин, при наличието на обстоятелството, че същото е учредено през 2017г. Посочено е също, че е извършена справка по служебен път в архива на общината и в Държавен архив относно наличието на твърдяната Заповед от 01.04.1979г. от страна на ищцовото дружество, за която се твърди че собствеността на имота му е била предоставена, но такава не е била открита, както и че 01.04.1979г. е бил неделен ден, почивен, както и се посочва, че тази твърдяна заповед не се представя от ищцовото дружество. /Тази заповед се твърди и към настоящия момент, че съществува, само че вече е от друга дата 01.05.1979г. / . С оглед на което административният орган бил установил липса на правен и материален интерес за издаване на удостоверение за търпимост. Освен това административният орган е предоставил възможност на ищцовото дружество да отстрани нередовностите по заявлението си, но същото не го е сторило поради липса на документи, удостоверяващи както правото на собственост върху недвижимия имот. така и върху бунгалата.

От горното следвало единствено верният и единствено възможният извод, че Община В** е безспорен собственик на процесния имот, видно от Акта за общинска собственост. Същата, в качеството си на собственик на имота, е подала декларация по чл. 14 от ЗМДТ във връзка с облагането на собственика на недвижимия имот с данък, като същия бил заплатен, видно от платежно нареждане № VIB2807210002845. От това следвало единствено верният извод, че Община В* е полагала и полага грижи на собственик и владеец на процесния имот, като е декларирала същия, заплатила е дължимия данък за него. Осъществила е свое право и задължение да заплати дължимия за собствения ѝ недвижим имот данък.

На следващо място счита за неоснователни твърденията на ищцовото дружество досежно правото на собственост на юридическите лица е нестопанска цел и че не са общинска собственост имотите и вещите, предоставени им за ползване, предвид обстоятелството, че в конкретния случай липсва цитираната по-горе заповед от страна на СБА, посредством която се твърди, че имотът ведно с бунгала е предоставен на СБА за стопанисване, експлоатация. Ответникът счита, че това негово твърдение се потвърждавало от цитираното Решение за прекратяване на производството по издаване на удостоверение за търпимост на 31 бунгала на главния архитект на Община В*. От това следвало единствено верният извод, че СБА не е собственик на процесния имот и бунгала, както и че цитираната по- горе заповед не съществува.

Относно твърдението, че ищцовото дружество е придобило процесния имот по силата на придобивната давност, считано от 02.07.1975г., ответната страна смята, че същото е неоснователно, тъй като процесният Акт, с който твърдят че инвеститорът е въведен касае имот - пасище, а не процесния и давността не започвала да тече по отношение на него. По отношение на останалите твърдени от СБА 12 557 кв. м., че давността започва да тече от 1978г. май месец също счита за неоснователно, тъй като и от заявлението за издаване на удостоверение за търпимост стана ясно, че СБА не разполага със строителни книжа и документ за собственост, наличието на какъвто и да било документ в тази връзка, досежно това ушрение и в тази връзка не може да

удостовери от коя дата започва да тече давността. Счита за неоснователно твърдението на ищеца в тази връзка, че цялостното изграждане на къмпинга е със средства на СБА, тъй като в тази връзка дружеството не представя никакъв отчетен документ за извършеното строителство.

Във връзка е горното се иска съдът да вземе предвид разпоредбата на §1, ал.1 от ЗР към Закона за допълнение на закона за собствеността, която установява императивно, че давността за придобиване на имоти частна общинска или държавна собственост спира да тече до 31.12.2022г., което от своя страна означавало, че СБА няма правно основание, на което да претендира правото си на собственост въз основа на придобивна давност, тъй като същата не тече по силата на закона.

Неоснователни били твърденията, че СБА е собственик на сградите върху имота, тъй като дружеството не представяло нито един документ, който да доказва по безсъмнен начин правото му на собственост върху бунгалата и въпреки твърденията, че през 1981 г. е модернизирало къмпинга с нови бунгала, не се представяли документи за тази модернизация от страна на СБА, нито един разходо-оправдателен документ в тази връзка.

По отношението на твърдението, че СБА е добросъвестен владеец, счита същото за неоснователно, тъй като СБА не владееел имота на основание годно да го направи собственик. Документът, с който е отреден имотът за нуждите на СБА не бил основание годно да го направи собственик. Твърди се, че същият не бил владял имота, не бил полагал грижа за него, не бил заплащал дължимите от собственика на имота данъци съгласно ЗМДТ, каквито данъци безспорно бил заплатил действителният собственик на имота, каквато е Община В*. В тази връзка твърденията, че ищецът заплаща дължимия данък се явявали неоснователни.

Неоснователно било и твърдението на ищцовото дружество, че по силата на приращението може да се придобие собствеността върху бунгалата. Тъй като дружеството не било доказало по безспорен и несъмнен начин, че е собственик на недвижимия имот, за да може да стане собственик и на бунгалата върху него. Такъв собственик в конкретния случай се явява Община Видин като безспорен собственик на процесния недвижим имот.

С оглед на горното, следвало единствено верният извод, че Община В*е безспорен собственик видно от Акт за общинска собственост № 3215/22.07.2013г. на недвижим имот с идентификатор № 10971.511.117 по Кадастралната карта на гр. Видин, находящ се в Западна складова зона - къмпинг „Н* П*“. ПОСОЧВА СЕ, че в качеството си на собственикОбщина В* заплаща дължимия данък съгласно ЗМДТ за имота и полага грижа за неговото стопанисване.

Възразява срещу прекомерен размер на претендирано адвокатско възнаграждение, като моли същият да бъде намален до размера, предвиден с Наредба № 1/2004г на ВАС.

По предявеният иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК:

Като предпоставка за допустимост на установителния иск чл. 124, ал. 1 от ГПК изрично предвижда наличието на правен интерес от установяването правото на собственост на ищите по отношение на ответника по делото. В случая съдът намира предявеният установителен иск за допустим, предвид факта, че за да съществува интерес от установителен иск, е достатъчно да се оспорва претендирано от ищите право или да се претендира отричано от тях право. Предпоставка за допустимостта на установителния иск за собственост е наличието на интерес от търсената защита, за който съдът преценява от изложените в исковата молба фактически твърдения на ищите. Съдът намира, че положителният установителен иск за собственост се явява процесуално допустим, с оглед наведените твърдения за принадлежност на собствеността върху процесните имоти в патримониума на ищеца.

Основателността на предявения иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК предполага установяване от ищеца, чиято е *доказателствената тежест съобразно правилата на чл. 154 от ГПК*, при условията на пълно и главно доказване, че е собственик на имота.

Съдът приема, че главния иск, с който е сезиран е положителен установителен иск и съгласно формулирания в исковата молба петитум от ищите.

ВОС, като взе предвид постъпилата искова молба, становището на ответната по делото

страна и съобразявайки всички данни по делото в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Праводателят на ищцовото сдружение СБА, а именно БАТК, преименуван по-късно на СБА, в качеството му на юридическо лице с стопанска цел, при действието на Конституцията на НРБ от 1971 г., е бил със статут на обществена организация, която, съгласно чл. 14 и чл. 20 от Конституцията, е могла да притежава, отделно от държавата, самостоятелно право на собственост за постигане на нейните цели, включително за осъществяване на предоставените и от държавни органи дейности, както и за задоволяване на обществени интереси. Както беше изложено и доказано в производството, част от целите на БАТК /СБА/ включвали изграждане на своя материална база - къмпинги, мотели и други за обслужване на чуждестранните и нашите автомобилисти /Разпореждане № 294 на Комитета за стопанска координация от 19 юли 1969 г. /стр. 5 от Книга първа „Документи по дейността на Българския автомобилен туринг клуб, 1971 г./ . В представения по делото Правилник за регламентиране, развитие и отчетност на стопанската дейност на БАТК /стр. 5 от Книга първа „Документи по дейността на Българския автомобилен туринг клуб, 1971 г./, т. 3, изрично е посочено, че експлоатацията на къмпинги е една от стопанските дейности, които БАТК развива. В раздел III от Правилника са заложили редът и източниците за финансиране на стопанската дейност на сдружението, като за строителството е предвидено БАТК да търси помощ от Градските народни съвети /ГНС/ и Общинските народни съвети /ОНС/.

В изпълнение на целите, още през 1972 г., по време на Пета национална конференция, проведена 24-25 март, когато БАТК е преименувано на Съюз на българските автомобилисти, в Раздел II от отчетния доклад на Централния съвет е заложило „значително да се разшири леката материална база във вътрешността на страната- къмпинги, мотели.. и др.“ и „до следващата конференция да се построят не по-малко от 200 бивака и 60 къмпинга“/стр. 84 от същия документ/.

По делото е изслушано и прието заключение по СТЕ от в.л. арх.Галия А., което съди приема като обективно и правилно. Съгласно заключението Изграждането на къмпинг „Н* П*“ е започнало през 1973 година в парк „Н* П*“.

В кадастралния план на град Видин от 1984 г. обекта е нанесен под номер 5115. За този район няма разработен регулационен план и имота не е урегулиран. За извършеното в него строителство не са намерени строителни книжа. За изградените в него сгради не е издадено удостоверение за търпимост.

В кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-5/28.01.2008 г. на Изпълнителен директор на АГКК имота е нанесен като поземлен имот ПИ с идентификатор **10971.511.117. Той е с площ от 17 552 кв.м** и е разположен е в Западна складова зона. Предназначението на територията е урбанизирана с начин на трайно ползване : за къмпинг, мотел. Имота е застроен с 31 сгради, предимно дървени бунгала, ремонтна работилница и три паянтови спомагателни сгради, една от които се е ползвала за питейно заведение към построен масивен басейн.

За имота има издаден Акт № 3215 от 22.07.2013 г. за частна общинска собственост.

Отчуждената и предоставена за нуждите на С*на б* а* земя, за строеж на автотехнически център в град В*, 5 дка необработваема земя, нива от пета категория на ТКЗС, в местност „Н* р*“ при граници : шосетата за с. К*и ферибота, полигон на гражданска отбрана и пасище не се намира в парк „Н* П*“. Този част от парка не е била земеделска земя, а парк - гора и е залесена с тополи и ясени. Тя е в близост до „П*р*“, а местност „Н* р*“ е в началото на землищия вал в близост до

Ферибота. Местността , в която се намира къмпинг „Н* П*и“ се нарича „А*“.

ПИ с идентификатор 10971.511.117 е с площ от 17 552 кв.м Разположен е в Западна складова зона. Начина на трайно ползване е за къмпинг, мотел. Номерът на имота е ПИ 5115 по кадастралния план на град В* от 1984 година. В по-голямата си част повтаря очертанията на ПИ с идентификатор 10971.511.117, основно по северната, източната и южната си граница. Разлика има в северозападния ъгъл, където в ПИ с идентификатор 10971.511.117 е включена допълнителна площ около 340 кв.м. В разписният лист в Община В* за ПИ 5115 не е записан собственик, документи за собственост или отстъпено право на строеж.

Предназначението на терена по кадастралния план от 1984 година за ПИ 5115 е къмпинг „Н* П*“. При изготвянето на кадастралния план са нанесени 20 паянтови жилища - бунгала, две паянтови сгради, басейн и клозет. Имотът е бил ограден, с два входа от изток и запад и в него има изградена алейна мрежа от асфалтови пътеки, плочници, чешма и осветление. След 1984 година три от паянтовите бунгала са съборени и са изградени нови три паянтови жилища - бунгала с плочник пред тях, четири масивни жилища, масивна сграда - ремонтна работилница, автомивка и паянтова сграда към басейна с плочник и бетонова площадка към нея. Двата строителни периода са ясно разграничени, защото са нанесени с различен цвят на картоните на кадастъра в община Видин.

В разписната книга към кадастралния план от 1984 година не е описан имота на къмпинг „Н* П*“ и не са описани сгради или постройки. Няма посочен документ за собственост .

В кадастралната карта на град Видин поземлен имот с идентификатор 10971.511.117 е частна общинска собственост. Той е застроен с 31 сгради, от които 6 промишлени и 25 друг вид сграда за обитаване.

Сградите построени в ПИ с идентификатор 10971.511.117, нанесени в кадастралната карта на град В* и сградите нанесени в ПИ 5115 по кадастралния план от 1984 година и по-късното попълване на кадастъра в него са идентични.

Видно от представената по делото административна преписка, приета като доказателство по делото, във връзка със Заявление за издаване на удостоверение на търпимост на строеж с вх. № ТР05АУ-36-15/05.06.2019г. от Сдружение „СБА“ до главния архитект на Община В* е поискано издаване на удостоверение за търпимост на 31 сгради ведно с басейн, построени в процесния имот. Във връзка с него с писмо с изх. № ТР05АУ-36-15/1/25.06.2019г. главният архитект на Община В* е поискал от Сдружение „СБА“ да му бъдат предоставени документи, удостоверяващи правото на собственост на процесния имот и на построените в същия сгради, извлечение от балансните книги, че сградите са включени в капитала, уставния фонд или се води по баланса на търговското дружество, както и заповедта на ОНС от 01.04.1979г., с която се твърди, че къмпингът е предоставен на СБА за експлоатация, уширение и модернизация, както и да се представят строителни книжа към момента на изграждане или съответно да се заяви, че сградите са изградени без строителни книжа.

В отговор на горното писмо с Отговор с вх. № РД-02-06-1973/03.07.2019г. довереникът на ищеца заявява, че не разполага както със строителни книжа, така и с цитираната заповед, а би следвало община Видин да разполага със същите.

Предвид непредставянето на исканите от главния архитект на Община Видин документи от страна на ищцовото дружество за удостоверяване правото на собственост и дали съществуват строителни книжа за изградените бунгала, за които се иска издаването на удостоверение за търпимост, същият е издал Решение №РД-02-11-816/30.07.2019г., с което производството по горесцитираното заявление е прекратено поради неотстраняване на нередовностите по заявлението. В същото решение компетентният орган да издаде удостоверение за търпим строеж - главният архитект е посочил, че за процесния недвижим имот има издаден Акт за общинска собственост и

същият е собственост на Община В*. В него не е отбелязано наличието на учредено право на строеж или права на други лица върху имота. В мотивите на решението си главният архитект посочва, че е представена извадката от балансовата книга на друго дружество „СУАБ-СБА“ ЕООД - клон В*, в която са заведени процесите бунгала. В тази връзка не се изяснява по какъв начин собствеността е придобита през 1992г. от „СУАБ-СБА“ ЕООД - клон В*, при наличието на обстоятелството, че същото е учредено през 2017г. Посочено е също, че е извършена справка по служебен път в архива на общината и в Държавен архив относно наличието на твърдяната Заповед от 01.04.1979г. от страна на ищцовото дружество, с която се твърди че собствеността на имота му е била предоставена, такава не е била открита, както и че 01.04.1979г. е бил неделен ден, почивен, както и се посочва, че тази твърдяна заповед не се представя от ищцовото дружество. С оглед на което административният орган е установил липса на правен и материален интерес за издаване на удостоверение за търпимост. Освен това административният орган е предоставил възможност на ищцовото дружество да отстрани нередовностите по заявлението си, но същото не го е сторило поради липса на документи, удостоверяващи както правото на собственост върху недвижимия имот, така и върху бунгалата.

По делото са разпитани свидетелите И* Р* и Л* Л* и двамата депозират показания от 1975г.-1976 г. са работили в СБА.Свидетелите установяват , че къмпинг „Н* П*“ винаги е бил на СБА , сдружението го е стопанисвало, на място имало служители.

Вещото лице по назначената съдебно счетоводна експертиза К. дава заключение че СБА е предоставило на дъщерното си дружество „СУАБ-СБА“ЕООД за ползване бунгала и инвентар и те са включени в счетоводните записи на дружеството. Вещото лице установява, че именно на „СУАБ-СБА“ЕООД са изпращани от Община В* съобщения за МДТ за процесните земя и сгради и то ги е заплащало.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Предявен е положителен установителен иск за собственост на недвижим имот с правно основание чл.124, ал.1 ГПК, във връзка с чл.79 ЗС..

За уважаване на иск с правна квалификация чл.124, ал.1 ГПК, във връзка с чл.79 ЗС, ищите носят доказателствената тежест да установят чрез пълно и главно доказване правопораждащите правото им на собственост върху процесния имот факти, в рамките на очертаното в исковата молба оригинално придобивно основание – по силата на закона , при условията на евентуалност давностно владение от момента, в който твърдят до предявяване на исковата молба и алтернативно за сградите по силата на приращението. Предмет на властническо установяване в производство е съществуването на абсолютно субективно право на собственост, породено за ищите, което има за материален обект индивидуализирания недвижим имот – Къмпинг „Нора Пизанти“ с идентификатор 10971.51 1.1 17. с площ от 17 557 кв.м.. номер по предходен план 5115, ведно с разположените върху имота сгради с идентификатори от 10971.511.117.1 до 10971.511.117.31, подробно описани в молбата.

Съгласно чл.77 ЗС правото на собственост се придобива чрез правни сделки, по давност или чрез друг правен способ, предвиден в закона.

Предвид това, предявеният положителен установителен иск за собственост е допустим, при установен от ищеца правен интерес от търсената искова защита - спор между страните за процесното субективно материално право. Въведеното от ищите правно основание като правопораждащ процесното право на собственост юридически факт е придобивна давност въз основа на владение.

В качеството му на юридическо лице с нестопанска цел при действието на Конституцията на НРБ от 1971 г., праводателят на ищеца е бил със статут на обществена организация и е могъл да притежава право на собственост за постигане на целите си отделно от това на държавата. Тъй като юридическите лица с нестопанска цел са били включени в персоналния обхват на специалната норма на чл.2, ал.4 ЗДС наред с търговските дружества, следва извод, че законодателят е третираал предоставените им за ползване държавни имоти по начина на включените имоти в капитала на

преобразуваните търговски дружества. Според чл.2, ал.2 ЗОБС в ред. след изм. в ДВ бр. 101/2004 г., не са общинска собственост имотите и вещите на търговските дружества и на юридическите лица с нестопанска цел, дори когато общината е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество.

Разпоредбата на чл.2, ал.4 от ЗДС предвижда, че не са държавна собственост имотите на търговските дружества и на юридическите лица с нестопанска цел, дори ако държавата е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество, а текстът се отнася както до имуществото, с което те са учредени, така и за предаденото в последващ момент имущество.

Съгласно решение №672/10 г., постановено на 07.03.2011 г. по гр.д. № 1584/2009 г. по реда на чл.290 ГПК индивидуализацията на недвижимите имоти става по тяхното местонахождение, граници, регулационен статут, площ, както и всички други данни и доказателствата за тях, които могат да послужат за установяване на това обстоятелство. За да се установи идентичност между два имота, съществували към различни периоди от време с различна индивидуализация е достатъчно те да съвпадат по местонахождение и граници, като последната характеристика се свързва с пространствените предели на правото на собственост върху определена част от земната повърхност, достигащи до там, откъдето започват имотите на неговите съседи и на тяхното право на собственост. Ако в различни периоди от време съседите/ или техните наследници/ съвпадат, може да се направи извод, че и заключеният между тях имот не е променен. Площта на имота и сигнатурата по плана, ако има такава, не са присъщи белези, тъй като зависят от начина на измерване или могат да се променят при изменение на плана. За индивидуализацията на имотите и установяване идентичността между два имота е допустимо да се използват експертни знания чрез назначаване на вещи лица, включително и за проследяването на съседите на имотите и тяхната съпоставка според отразеното по различните планове, разписни листове и документи за собственост и всичката налична документация. Относно наименованието на местността са допустими и свидетелски показания, тъй като то няма официален характер, а и самите ѝ граници не са точно определени и затова е възможно да са настъпили промени през годините, или ако местностите са съседни е възможно да преливат една в друга или да са наричани с едно общо наименование. Относно това, че не площта, а границите са индивидуализиращ белег, е и постоянната съдебна практика, изразена и в решения, постановени по реда на чл.290 ГПК, които са задължителни за съдилищата- напр. решение № 253 от 18.05.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1114/2009 г., II г. о., ГК.

По делото не е установено, че процесният имот е предоставен на СБА. На първо място ищецът твърди, че със заповед на ОНС от 01.05.1979 г. целият къмпинг и находящите се към момента върху терена сгради, басейн и инвентар са предоставени на СБА за есклоатация, уширение и модернизация. Съдът е задължил страната да представи въпросната заповед, но такава не е представена по делото. Липсват доказателства и за това процесния къмпинг да е изграден от ищцовото дружество, нещо повече липсват доказателства теренът да е бил отчужден и предаден на ищеца и преминал в негова собственост.

Съгласно заключението на вещото лице Г.А. отчуждената и предоставена за нуждите на Съюз на българските автомобилисти земя, за строеж на автотехнически център в град Видин, 5 дка необработваема земя, нива от пета категория на ТКЗС, в местност „Нула редут“ е при граници : шосетата за с. Капитановци и ферибота, полигон на гражданска отбрана и пасище не се намира в парк „Нора Пизанти“. Този част от парка не е била земеделска земя, а парк - гора и е залесена с тополи и ясени. Тя е в близост до „Пети редут“, а местност „Нула редут“ е в началото на землищия вал в близост до Ферибота. Местността, в която се намира къмпинг „Нора Пизанти“ се нарича „Алимана“. Т.е имотът, който е бил предоставен на СБА не е идентичен с къмпинг „Нора Пизанти“ нито по площ- предоставен е имот от 5 дка необработваема земеделска земя, а къмпинг „Нора Пизанти“ е с площ от 17,552 дка, нито по местонахождение и граници— единият е до ферибота, и границите му са шосето за с.Капитановци и това за ферибота, къмпинг „Нора Пизанти“ се намира в друг край на града в близост до пътя за с.Новоселци. Касае се пълна липса на идентичност между посочените имоти. Двата имота не съвпадат по местонахождение, не съвпадат и границите.

При така установеното не може да се направи извод процесният недвижим имот

къмпинг „Нора Пизанти“ да е бил отреден за изпълнение на възложените от Държавата на СБА като обществена организация дейност, свързана с техническо обслужване на личните моторни превозни средства на гражданите е провеждане на учебна дейност на водачите на МПС. Предвид горното предявеният основен иск за установяване правото на собственост на ищеца по силата на закона **с оглед даденото тълкуване на действащите разпоредби на чл. 2, ал. 4 от ЗДС и чл. 2, ал. 2 от ЗОБС**, е неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли.

По отношение на предявения при условията на евентуалност иск за придобиване на собствеността по силата на придобивна давност. Придобивната давност е оригинално основание за придобиване право на собственост- способ за придобиване на право на собственост или ограничено вещно право чрез фактическото упражняване съдържанието на това право след изтичане на определен в закона период от време. Фактическият състав на придобивната давност включва два елемента: владение и изтичане на определен срок. За придобиването по давност е необходимо на първо място да бъде установено владение върху имота. Съгласно чл.68, ал.1 от ЗС, владението е упражняване на фактическа власт върху вещ, която владелецът държи лично или чрез друго като своя. Безспорно е , че с Решение № 3 по конституционно дело № 16 от 2021 г. Конституционният съд (КС) единодушно отмени мораториума за придобиване по давност на държавни и общински имоти. С приемането на Закона за собствеността (ЗС) през 1951 г., е въведена забрана за придобиване по давност на вещ, която е социалистическа собственост. Тази забрана остава действаща и след 1990 г., когато в ЗС е препотвърдено, че „не може да се придобие по давност вещ, която е държавна или общинска собственост“. През 1996 г. за първи път се въвежда разграничението между публична и частна собственост на държавата и общините и се приемат и специалните Закон за държавната собственост и Закон за общинската собственост. Тогава е изменен и чл. 86 от ЗС, който гласи: „Не може да се придобие по давност вещ, която е публична държавна или общинска собственост“. Промяната е в сила от 1 юни 1996 г. От този момент имотите частна държавна и частна общинска собственост могат да се придобиват по давност. Мораториумът върху придобиването по давност на недвижими имоти - частна държавна и частна общинска собственост, е въведен за първи път със ЗДЗС (обн., ДВ, бр. 46 от 6.06.2006 г., в сила от 1 юни 2006 г.), първоначално временно за 7 месеца.

Не е установено по делото да е налице фактическият състав на придобивната давност, а именно: да е установено **владение на основание , годно да направи ищецът собственик. Установено е категорично, че на СБА е предоставен имот, но това не е спорния имот. Предвид изложеното и този иск като неоснователен следва да се отхвърли.**

По отношение на процесните сгради предвид на това, че съдът не приема изложените твърдения за придобиване по силата на закон, евентуално - придобивна давност, то не следва да се произнася по алтернативното искане да бъде прието, че СБА е собственик на сградите **по силата на ПРИРАЩЕНИЕ, тъй като не е доказана собственост на сдружението върху процесния недвижим имот.**

По разностите : Предвид изхода на спора ответната страна следва да заплати на ищеца направените разноски по делото, за което е представен списък на разностите, които са в размер на 650 лева – 350 лева за съдебно счетоводна експертиза и 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Видинският окръжен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Сдружение „С* на б*а**“ , с ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр.С* , ул.“Позитано“№ 3 иск ПРОТИВ Община В*,с ЕИК **, пл.“Б***№* , представлявана от Кмета за признаване на Сдружението за собственик по силата на закона - чл.2,

ал.4 от ЗДС на следните недвижими имоти:

Къмпинг „Н* П*“ с идентификатор 10971.511.117, с площ от 17 557 кв.м., номер по предходен план 5115 ведно с разположени върху имота сгради:

- [illegible]

предназначение: за друг вид сграда за обитаване;

- Сграда с идентификатор 10971.511.117.23, застроена площ 27 кв.м, брой етажи 1, предназначение: промишлена сграда;
- Сграда с идентификатор 10971.511.117.24, застроена площ 28 кв.м, брой етажи 1, предназначение: за друг вид сграда за обитаване;
- Сграда с идентификатор 10971.511.117.25, застроена площ 31 кв.м, брой етажи 1, предназначение: за друг вид сграда за обитаване;
- Сграда с идентификатор 10971.511.117.26, застроена площ 29 кв.м, брой етажи 1, предназначение: за друг вид сграда за обитаване;
- Сграда с идентификатор 10971.511.117.27, застроена площ 30 кв.м, брой етажи 1, предназначение: за друг вид сграда за обитаване;
- Сграда с идентификатор 10971.511.117.28, застроена площ 25 кв.м, брой етажи 1, предназначение: промишлена сграда;
- Сграда с идентификатор 10971.511.117.29, застроена площ 28 кв.м, брой етажи 1, предназначение: промишлена сграда;
- Сграда с идентификатор 10971.511.117.30, застроена площ 31 кв.м, брой етажи 1, предназначение: промишлена сграда;
- Сграда с идентификатор 10971.511.117.31, застроена площ 34 кв.м, брой етажи 1, предназначение: промишлена сграда;

ОТХВЪРЛЯ предявеният от **Сдружение „С* на б* а*“**, с ЕИК*, със седалище и адрес на управление гр.С*, ул.“П*“№ 3 иск **ПРОТИВ Община В***, с ЕИК *8, пл.“Б*“№** за признаване на Сдружението за собственик на основание изтекла придобивна давност на следните недвижими имоти:

Къмпинг „Н* П*“ с идентификатор 10971.511.117, с площ от 17 557 кв.м., номер по предходен план 5115 ведно с разположени върху имота сгради с идентификатори от 10971.511.117.1 до 10971.511.117.31.

ОСЪЖДА Сдружение „Съюз на българските автомобилисти“, с ЕИК 000691030, със седалище и адрес на управление гр.С*, ул.“П*“№* да заплати на **Община В***, с ЕИК *, пл.“Б*“№*, сумата от 650 лева, представляваща разноски по делото, от които 350 лева за съдебно счетоводна експертиза и 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Видин: _____